

CONCLUSIONS

1. Després de celebrats disset col·loquis d'onomàstica i publicats ja quaranta set butlletins, queda clara la riquesa enorme de l'onomàstica catalana, tant pel que fa als noms de persona (antropònims) com als noms de lloc (topònims). Convé, per tant, ésser mesurats a l'hora de parlar d'obres generals de caire "exhaustiu". queda molt, encara, per fer, en tots els camps. Només en el camp de la toponímia els percentatges "provisionals" són francament abassegadors: uns 10 topònims per quilòmetre quadrat al Principat, segons l'Institut Cartogràfic de Catalunya, uns 30 a les Illes Balears, segons els especialistes illencs de més experiència.

2. Sembla clar que hi ha camps de l'onomàstica que convé que siguin conreats de manera prioritària, ja que el procés de pèrdua progressiva hi és palès. Per tant, la recollida d'aquests materials és clarament peremptòria. Pens en els malnoms, en el cas de l'antroponímia, i en els topònims de la costa i, en general, de les zones d'urbanització, sobretot, en el cas de la toponímia.

3. És notable també el fet que progressivament s'hagin anat incorporant a la recerca onomàstica pràcticament totes les comarques del domini lingüístic, si bé encara és visible la desigualtat de ritme en la recerca segons la regió o comarca.

4. Pel que fa a la metodologia emprada és ben evident que s'ha anat incorporant a la investigació el suport cartogràfic, a unes escales en què és possible una gran minuciositat, en el cas de la recollida de topònims. També, la informatització de dades obre grans possibilitats de futur.

5. L'onomàstica s'ha anat expandint en el món universitari. Ja no es tracta solament de simples treballs de curs sinó també de tesis de llicenciatura, de tesis doctorals, de publicacions diverses i, així mateix, de cursos i/o seminaris sobre aquesta temàtica. No cal dir, en aquest sentit, que la figura d'Enric Moreu-Rey ha estat providencial.

6. És esperançadora la incorporació de joves investigadors de tot el domini lingüístic que d'alguna manera es dediquen a l'estudi de l'onomàstica en alguna de les seves facetes.

Propostes

1. Crec que la millor manera d'homenatjar en Dr. Enric Moreu-Rey és continuar la tasca, continuar els col·loquis i, així mateix, el butlletí. Substituir la figura d'Enric Moreu-Rey no serà gens ni mica fàcil. Esperem que amb l'esforç de tots aconseguirem que la Societat d'Onomàstica segueixi el seu rumb.

2. La recollida de dades diverses sobre onomàstica catalana ja és francament important. Però crec que no ens ha de seduir solament l'anàlisi dels materials, sinó també la síntesi, la interpretació. En aquest sentit, crec ja convenient que comencin les tasques d'informatització de les dades.

3. Personalment estic molt interessat, i preocupat, pels problemes metodològics. Davant en repte que implica la incorporació de joves investigadors a la tasca de l'estudi onomàstic, crec que seria adient subministrar els mitjans necessaris per a la formació de grups de recerca, almenys en les ciutats universitàries del nostre domini lingüístic. Els seminaris que es faran pròximament a Tarragona i a Menorca són una esperança. Algunes publicacions podrien ser també útils: una guia didàctica de recerca, una bibliografia crítica comentada sobre onomàstica catalana, un vocabulari o diccionari d'apel·latius toponímics, etc.

4. El Dr. Enric Moreu-Rey mereix que la seva ciutat, Barcelona, li dediqui una de les seves vies. És de justícia. Suggestiria, també, la creació d'un premi d'Onomàstica —que podria ser acollit per l'Institut d'Estudis Catalans— dedicat a la figura del secretari de la nostra Societat d'Onomàstica, principal impulsor de l'onomàstica a la nostra terra.

Joan Miralles i Montserrat
Vice-president de la Societat d'Onomàstica